

[Rosing.]

berørte parter. Kan arbejdsministeren i dag eller senere i udvalget præcisere nærmere, hvor uenigheden har ligget?

Hvad angår lovforslagets § 37, hvorefter arbejdsrådet tiltrædes af to medlemmer, hvoraf én skal være repræsentant for de grønlandske arbejdsgiverforeninger og én repræsentant for Grønlands Arbejder Sammenslutning, når rådet skal fremsætte ønsker og forslag vedrørende lovgivning om arbejderbeskyttelse i Grønland, kan man sige, at vi har en tilsvarende ordning i vor lærlingelov. Denne parallelitet kan være udmærket, navnlig når der tales om opnåelse af den størst mulige ensartethed i den danske og den grønlandske arbejderbeskyttelseslovgivning. Vi kan jo lære meget og få gavn af danske erfaringer på dette område, men Grønland er u-land på dette område, det må man huske, og landets udstrækning, de store afstande mellem bebyggelserne og klimatiske og menneskelige forhold gør det i mange tilfælde vanskeligt at overføre danske forhold til Grønland. Jeg vil i denne forbindelse spørge, om ministeren har nogen fornemmelse af, hvilke erfaringer man har indhøstet efter lærlingelovens gennemførelse i Grønland i almindelighed og med hensyn til den grønlandske repræsentation i lærlingerådet i særdeleshed. Hvis lærlingeordningen i Grønland ikke har fungeret efter hensigten, må vi jo på det tilsynsmæssige og administrative område finde andre veje og måske finde en anden placering af dette tilsyn, f. eks. i Grønland, uden for megen skelen til, at der skal opnås ensartethed i den danske og den grønlandske arbejderbeskyttelseslov. Vi må og skal lære af vore erfaringer i Grønland, når det drejer sig om at overføre danske ordninger til Grønland. Jeg finder det dog fornuftigt, at man agter at udfærdige supplerende bestemmelser, som der står i bemærkningerne, efterhånden som behovet herfor melder sig.

I øvrigt har jeg enkelte bemærkninger til lovforslagets bestemmelser, men dem kan jeg komme nærmere ind på under udvalgsarbejdet. Med disse få bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til en grundig behandling.

Knud Hertling: Når et samfunds udvikling har nået et vist stade med hensyn til

industrialisering, opstår der uvægerlig et behov for indførelse af foranstaltninger til arbejderbeskyttelse. Et sådant behov opstod i Grønland i begyndelsen af 1960'erne, og i 1963 anmodede Grønlands Arbejder Sammenslutning ministeriet for Grønland om at tage spørgsmålet op.

I begyndelsen gik sagen meget hurtigt, idet der allerede i efteråret 1964 blev nedsat et sagkyndigt udvalg til at behandle dette problem. Jeg er ikke rigtig klar over, om man skal bebrejde dette udvalg, at det først i 1968 kunne barsle med en betænkning, eller om man skal rose det for, at denne betænkning kunne se dagens lys allerede i 1968. Den samme usikkerhed med hensyn til ros eller ris gælder også arbejdsministeren. Der er hengået 2-3 år, siden det sagkyndige udvalg afgav den omtalte betænkning, og jeg vil gerne tilføje: en kort og dejligt overskuelig betænkning. Jeg ved, at den lange tid, som er hengået, skyldes mange gode og acceptable grunde, og derfor vil jeg nøjes med at konstatere, at det har taget lang tid med dette barns fødsel, men at barnet er blevet ganske kønt.

Jeg er for det første glad for, at arbejdsministeren ikke har valgt den nemmeste løsning: blot at overføre den danske lovgivning herom til Grønland. Man er gået den besværlige vej at vurdere forholdene grundigt og realistisk. Man har i udstrakt grad taget hensyn til de særlige grønlandske forhold, samtidig med at man har tilstræbt en ensartethed. Det er meget anerkendelsesværdigt. Men at man så på et vigtigt punkt ikke har turdet gennemføre logikken helt ud, er en anden ting. Her tænker jeg på spørgsmålet om placeringen af arbejdstilsynet. Jeg skal komme tilbage hertil senere.

Jeg forstår udmærket, at arbejdsministeren gerne vil have bemyndigelse til at udfærdige regler inden for konkrete områder, efterhånden som de aktualiseres. Et bestemt område vil jeg dog gerne have ministeren til at tage fat på i god tid, nemlig et område, der efter alle solemærker at dømme kan blive aktuelt meget hurtigt. Jeg tænker på minedriften. Nøl ikke for lange med at dyrke dette områdes særlige problematik med hensyn til arbejderbeskyttelse.

Et af de meget store spørgsmål, som vi må tale om i det udvalg, som jeg regner med bliver nedsat, drejer sig om børns og unge